

Predrag Lasica

Proste Stvari Koje Ne Primecuje

Nesretna je bila samnom
I izmisljala price ,da da petama vetar
Ostavi mi vetrenjacu, kanal i trsku
Da neku drugu ribu pecam

Uvek se vracala zbunjena
I dugo bi sedela ispod ogromnog hrasta
Ja sam vitlao metalne obrace
Pravio pecaljke, „ma svasta“

Po nekad bi prisla i ljubila me
I vec sutra je nije bilo
Jesen se oblacila u bele papuce
I malo se sta radilo

I kada je leto dokrajcilo to ludilo
Ona bi dosla sretnija od vilenjaka
Uvek je nosila k***** i secer
I krila srce od medenjaka

I tako..to bi je ludilo proslo
Ja bi cistio lisce i nosio vedra vode
Zamisljena bi bacala kamencice
I tek po nekad zatvorila vrata sobe

Vreme sam cuo kako huci kao vodopad
I sve je to survavalo i krsilo
Vetar bi oteo koji crep,njegov je
I sve bi to nestalo kad bi se razdanilo

I odjednom sam osetio tresak kao kapije
I vise nije me bilo
Ostala je cesma da kaplje i pseto kevce
I sve se zacrnilo

I nije vise bila vesela kad je dosla
Nije ni znala do tada gde je kanal
Prepoznala je moj pribor i musice
I pustila suze kao majcine dusice

Pun ambar je krunio kukuruz niz kotarku
A gusan pio iz bare
Salokatre su lupale od kuce i larmilo
I peklo je kao setnja preko zare

I nije znala gde sam...
Da li iznad ili ispod horizonta
Da me trazi u molitvi ili sebi
Kada nije umela za zivota